

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3235/22

ע"פ 3379/22

לפני :
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט ח' כבוב
כבוד השופט י' כשר

המערער ב-ע"פ 3235/22
והמשיב ב-ע"פ 3379/22 :
מרדכי אללו

נ ג ד

המשיבה ב-ע"פ 3235/22
והמערערת ב-ע"פ 3379/22 :
מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום
04.04.2022 ב-תפ"ח 56670-11-20 שניתן על ידי כב'
הנשיאה ר' לורד והשופטים ד' עטר ו-ע' קובו

תאריך הישיבה :
ה' בחשון התשפ"ג (30.10.2022)

בשם המערער ב-ע"פ 3235/22
והמשיב ב-ע"פ 3379/22 :
עו"ד אבי כהן

בשם המשיבה ב-ע"פ 3235/22
והמערערת ב-ע"פ 3379/22 :
עו"ד יוסף קנפו

בשם שירות המבחן
למבוגרים :
עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט ח' כבוב:

1. ערעורים מזה ומזה על גזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד
הנשיאה ר' לורד, והשופטים ד' עטר ו-ע' קובו) מיום 04.04.2020, בתפ"ח 56670-11-20.

בגדרו, נגזרו על המערער בע"פ 3235/22 והמשיב בע"פ 3379/22 (להלן: אללו), 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 09.11.2020 ועד ליום 16.02.2021; 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת מין מסוג פשע; ו-9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת מין מסוג עוון או עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

עובדות כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין

2. עניינו של כתב האישום המתוקן שהוגש נגד אללו הוא, בעבירות מין במרחב הווירטואלי (בפלטפורמת שיחות של אתר וואלה (להלן: הצ'אט)), וכן ביישומון What'sapp (להלן: וואטסאפ)). העבירות כווננו לסוכנת משטרתית, אשר הציגה עצמה כילדה בת 12 והזדהתה בכינוי "שיר 12" (להלן: שיר); וזאת, במסגרת פעילות יזומה של משטרת ישראל לאיתור חשודים בעבירות מין בקטינים במרשֶׁת, ומחוצה לה. כתב האישום חולק לשני אישומים ותוארו בו מספר אירועים, כפי שיפורט בתמצית להלן, תוך השמטת תוכן מיני וגס עד מאוד, שאיננו נדרש.

3. על-פי עובדות האישום הראשון, בימים 20.08.2020, 23.08.2020 ו-27.08.2020 פנה אללו לשיר תחת הכינויים השונים "זקן בגוף של ילדדד", "ראובןןן", "המנענע" ו-"מוטי". בשיחות אלה שאל מספר פעמים לגילה, וזו השיבה כי היא בת 12 בלבד. כמו כן שאל על יחסיה עם אימה, והאם קונים לה מתנות, וזו השיבה כי "אין כסף". בנוסף, אללו פיתח עם שיר שיחות בעלות תכנים מיניים בוטים, שכאמור, לא ראיתי מקום לחזור עליהם בפסק דיני. בשיחות, אללו דרש לדעת כיצד הייתה מגיבה, והאם הייתה רואה בכך מחמאה, לו היה נאמר לה שהיא מושא לפנטזיות של גברים; תוך שהוא שואל על פרטי לבושה התחתונים, ובפרט האם אלה מאפשרים חדירת איבר מין זכרי. במקרה אחר ציין אללו כי איבר מינו בזקפה, והוא זקוק לעזרתה על מנת להגיע לפורקן מיני, והורה לה לגעת באיבר מינה תוך שהכווין אותה כיצד לעשות כן, ווידא שהיא אכן עושה דברו, וביקש כי תכתוב לו הודעות גסות ומיניות. באחת מן השיחות, אגב הצעה לרכוש לשיר טלפון מסוג iPhone הסיט אללו את השיחה לתכנים מיניים בוטים, לרבות התייחסות למידת ההתפתחות של איברי מינה, ומגעים מיניים בהם. בהמשך שב אללו והעלה את נושא ה-Iphone תוך שהוא מבקש משיר לסייע לו להגיע לסיפוק מיני ובתמורה יעזור לה לרכוש iPhone. בנוסף על כך שהורה לשיר לגעת באיבר מינה, ביקש אללו כי השניים יאוננו יחד.

4. על-פי עובדות האישום השני, ביום 25.08.2020 פנה אללו לשיר בצ'אט תחת הכינוי "מוטיי", ושב ושאל אותה האם היא בת 12 והיא שבה והשיבה בחיוב. אחר דברים אלה, אללו ציין כי הוא מעוניין לקיים עמה שיח פתוח ואף החמיא לה, כעולה

מכתב האישום, גם שיחות אלה הגיעו במהרה לשיח מיני בוטה. כך, אללו ציין כי הוא לבוש בתחתוניו והורה לשיר להפשיל את תחתוניה ולגעת באיבר מינה, בעוד שהוא נוגע באיבר מינו, תוך שהוא מוודא שהיא אכן מבצעת הוראותיו. בהמשך הורה לה להחדיר אצבע לאיבר מינה, והדריך אותה כיצד לעשות כן. שיר הביעה את חששה בפניו אך הוא דרבן אותה לעשות כמצוותו, בצורה גסה ובוטה, חרף הערותיה כי הדבר מכאיב לה. בהמשך, משאמרה לו כי היא חווה ניתוקים בצ'אט, הציע אללו כי הם ישוחחו באמצעות הוואטסאפ, ומסר לה את מספר הטלפון הנייד שלו. במהלך ההתכתבות בוואטסאפ, הציע לקיים שיחת וידיאו במהלכה תראה את איבר מינו, אך שיר סירבה בציינה, כי היא מתביישת ו"קטנה". בשלב מסוים שיר העירה כי כואב לה באיבר מינה. אללו ביקש את סליחתה, אך בנוסף ביקש שתעזור לו להגיע לפורקן מיני. בסיום השיחה הודה לה ואמר לה שהיא ילדה טובה.

זאת ועוד מתואר האישום השני, כי ביום 01.09.2020 אללו פנה, שוב, אל שיר בצ'אט, תחת הכינוי "אבא לבת". בדומה לשיחה מיום 25.08.2020, ההתכתבות התדרדרה עד מהרה לתכנים מיניים ובוטים; ולכך שאללו מורה לשיר לגעת באיבר מינה והדריך אותה כיצד לעשות כן, תוך שהיא מבהירה לו שהיא עושה כמצוותו. בשלב מסוים שאל האם תרצה להגיע לפורקן מיני בעצמה, וכן דרש האם תרצה לראות אותו מגיע לפורקן כאמור, תוך שהוא מוסר לה מספר הטלפון לשם כך. משעברו לשוחח בוואטסאפ, אללו הציע לקיים שיחת וידיאו במסגרתה תצפה בו מגיע לפורקן, וכן הורה לה להמשיך לאונן. משציינה כי מעולם לא ראתה איבר מין זכרי, אמר לה כי עתה תראה, תוך שביקש ממנה לחשוף את גופה, או לשלוח לו תמונה נועזת, אך היא סירבה. אללו לא אמר נואש, וניסה להניע את שיר לקיים עמו שיחת וידיאו אך זו עמדה על סירובה בטענה כי היא "קטנה". בשלב זה, אללו הוסיף להפציר בה והבהיר כי רק הוא יהיה חשוף לפני מצלמה. לבסוף, אללו התקשר לשיר בשיחת וידיאו בתוכנת הוואטסאפ, במהלכה נגע באיבר מינו וידיא שהיא אכן צופה בו, עד שבא על סיפוקו.

5. כאמור, אללו הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעונש, בביצוע ריבוי עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון להטרדה מינית של קטין שטרם מלאו לו 15 שנים לפי סעיף 5(א) רישא בנסיבות סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); וכן ניסיון לאינוס קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים לפי סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

6. ביום 04.04.2020, גזר בית המשפט המחוזי את דינו של אללו, וזאת לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, לרבות בדבר מצבו הבריאותי הקרוד של אללו. יוער, כי בית המשפט מצא לנכון לקבוע מתחם ענישה אחד לעבירות כולן, "שכן, מדובר בעבירות שנעשו כלפי סוכנת אחת, ברצף של זמן וכחלק מתכנית עבריינית אחת. גם הצדדים התייחסו בטיעוניהם למתחם אחד". בטרם ניגש למלאכת קביעת המתחם, סקר בית המשפט את הערכת המסוכנות המינית שניתנה בעניינו של אללו, שהצביעה על מסוכנות נמוכה להישנות ביצוע עבירות מין, משכך אף לא הומלץ על טיפול ייעודי לעברייני מין. בנוסף, הביא בית משפט קמא את תסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו של אללו. מהם עולה, כי אללו נטל אחריות והביע צער ובושה על מעשיו; וכי שיתף פעולה בקבוצה טיפולית של נאשמים בעבירות מין בתנאים מגבילים. אך בצד האמור צוין, כי קיימת נזקקות להמשך התערבות טיפולית לשיפור דימויו העצמי והגברי הנמוכים. בסופו של דבר, בא שירות המבחן בהמלצה על השתתפות מאסר בפועל למשך תקופה שתאפשר את ריצויו בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן למשך 18 חודשים, כאשר במהלך תקופה זו ישתלב אללו בהליך טיפולי התואם את צרכיו, תחת פיקוחו של שירות המבחן. יוער, כי הן בפני מעריכי המסוכנות המינית והן בפני שירות המבחן, טען אללו כי לא באמת סבר כי הוא אכן משוחח עם בת 12. אחר דברים אלה, סקר בית המשפט, בצורה מעמיקה ומפורטת, את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מין במרחב האינטרנטי.

7. לצורך קביעת המתחם בחן בית המשפט המחוזי, תחילה, את הערכים המוגנים שנפגעו, את מידת הפגיעה בהם, וכן את הנסיבות הנוגעות לביצוע העבירות. בפרט, ניתן משקל לכך שמידת הפגיעה באינטרס של הגנה על שלמות הגוף והנפש של קטינים בפרט ובזכויות לכבוד, פרטיות ולאוטונומיה – היא, בנסיבות העניין, "פגיעה משמעותית". וכן, לכך שהפסיקה מדגישה את החומרה של עבירות המין בכלל וחומרתן היתרה נגד קטינים, בעיני בית המשפט. בנוסף הוטעם כי גם המחוקק נתן לכך דעתו, כאשר קבע עונש מזערי בעבירת אונס. לא זו אף זו, צוין, כי אין בעובדה שהעבירות בוצעו במרחב הווירטואלי, כדי להפחית מחומרתן. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הוער, כי אללו סבר שמדובר בקטינה בת 12 בלבד; כן הוזכר הקושי בגילוי עבירות אשר מבוצעות במרחב הווירטואלי; בנוסף הובהר כי אין מדובר באירוע ספונטני אליו נקלע אללו, וכי מפעם לפעם אללו הסלים במעשיו, כמפורט לעיל.

לאחר שהביא במניין שיקוליו את כל שתואר בתמצית עד כה, העמיד בית המשפט המחוזי את מתחם העונש ההולם, בנסיבות דנן, על 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

8. משנקבע מתחם העונש ההולם, פנה בית המשפט לשיקולים הנדרשים לצורך קביעת עונשו של אללו בגדרי המתחם. בית המשפט נתן דעתו לגילו של אללו (בן כ-66), מצבו הבריאותי שכאמור אינו מן המשופרים, לרבות אירוע מוחי שעבר בחודש ספטמבר 2021; להיעדר עבר פלילי ולאורח החיים הנורמטיבי שניהל אללו כל חייו, לרבות שירות קבע ארוך בצבא, עד לאירועים מושא ענייננו. כן נשקלו לקולא הערכת מסוכנותו הנמוכה, העובדה כי עבר טיפול במסגרת צו פיקוח מעצר, והנכונות שהביע להמשך טיפול ככל שיידרש, וכן משך מעצרו מאחורי סורג ובריה (כשלושה חודשים וחצי) ושהותו בתנאים מגבילים לפרק זמן בלתי מבוטל. זאת ועוד צוין, כי הודאתו, שייתרה את הצורך בניהול הליך ושמיעת עדויות – נזקפה לזכותו. בצד האמור הובהר, כי לא נעלמו מעיני בית המשפט אמירות של אללו, המעיבות על מידת לקיחת האחריות על מעשיו, לרבות האמירה שלא סבר כי הוא אכן משוחח עם קטינה בת 12.

בהמשך הובהר, כי הטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, במקרה זה, מהווה חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. חריגה, שלא נמצאה לה הצדקה מטעמי שיקום, חרף הערכת המסוכנות המינית שניתנה בענייננו – מכיוון שבאותה העת אללו היה רק בתחילת הליך השיקום; או הצדקה מטעמים בריאותיים – משלא נמצא, על יסוד המסמכים הרפואיים שהוצגו, כי מאסר בפועל עלול להוביל לפגיעה ניכרת בתוחלת חייו של אללו, כמצוות הפסיקה בהקשר זה. משכך לא נמצא לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

9. בצד האמור מצא בית המשפט המחוזי, לאור מכלול השיקולים לקולא, להשית על אללו עונש בתחתית המתחם, וכן ראה הוא בשיקולים אלה טעמים מיוחדים "בגינום יפחת משכו של המאסר בפועל בצירוף לתקופת המאסרים המותנים שיוטלו עליו, מהעונש המזערי הנקוב בצד עבירת האינוס - 4 שנים" (הדגשה במקור – ח' כ'). לא זו אף זו, בית המשפט המחוזי לא שוכנע שקיימת הצדקה להטיל על אללו קנס כספי, חרף בקשת המדינה. בסופו של דבר, הוטלו על אללו 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 09.11.2020 ועד ליום 16.02.2021, לצד ענישה נלווית כמפורט לעיל. טרם חתימה ציין בית המשפט קמא, כי לא נעלמה מעינו העובדה כי תקופת המאסר בפועל שהוטלה על אללו, בניכוי ימי מעצרו, מאפשרת, ככלל, את ריצויה בדרך של עבודות שירות. עם זאת, המותב שישב בדין מצא, כי העונש ההולם את חומרת המעשים שביצע אללו, בנסיבותיו, הוא מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריה בלבד.

מכאן הערעורים שלפנינו.

10. אללו מבקש כי נורה על ביטול עונש המאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, וכי תחתיו נורה על ביצוע 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן למשך 18 חודשים, כפי שהומלץ על-ידי שירות המבחן. שכן, לדידו, שגה בית המשפט קמא עת שקבע כי בתחתית מתחם העונש ההולם ניצב מאסר בן 12 חודשים, וכי שגה בית המשפט קמא בקבעו כי לא נמצאו נסיבות לחרוג מהמתחם לקולא, מטעמי שיקום. לשיטת אללו, שאינו מקל ראש בתוכן התכתבויותיו עם הסוכנת המשטרתית, התכתבויות ה"מעוררות שאט נפש וסלידה רבה, בין אם סבר בכנות שמדובר בבגירה שמתחזה לקטינה כיוון שמדובר באתר לבגירים, ובין אם לאו" – אין ולא יכול להיות חולק כי "קיימת הבחנה מובהקת לעניין העונש, שעה שעסקינן בסוכנת משטרתית שהתחזתה לקטינה, ולמעשה אין כל קורבן עבירה, ולא נגרמה כל פגיעה נפשית ו/או נזק כלשהו". כמו כן, אללו שב על השיקולים לקולא בעניינו ובכללם העובדה שלא ניסה ליזום פגישה עם שיר, גילו ומצבו המשפחתי והרפואי, תקופת שהותו במעצר מאחורי סורג ובריה, היעדר עבר פלילי ותסקיר שירות המבחן והערכת המסוכנות המינית שניתנו בעניינו.

11. מנגד, המדינה עתרה להחמיר את עונשו של אללו בצורה משמעותית. שכן, לשיטתה, בְּקִצִּיֶּת הָאֵמֶר, העונש שהוטל על אללו אינו הולם את חומרת העבירות בהן הורשע, ואינו מרתיע את היחיד או הרבים; כאשר טענותיה בהקשר זה מכוונות הן ביחס למתחם שנקבע והן ביחס לעונש הקונקרטי, שנקבע בתחתית המתחם. בתוך כך, נטען, כי בית המשפט המחוזי נתן משקל יתר לנסיבות האישיות של אללו מקום בו, ככלל, עברייני מין במרחב הדיגיטלי הם אנשים נורמטיביים, על-פניו, שבחסות האנונימיות ומאחורי המסך כשהם בנוחות ביתם, נותנים דרור לסטיותיהם ודפוסיהם העברייניים. בנוסף טענה המדינה, כי מעשיו של אללו – שנחשפו כחלק מפעילות ייזומה של משטרת ישראל תוך הפעלת סוכנת; פעילות שהובילה להגשת 27 כתבי אישום (9 מהם לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד ו-18 לבית משפט השלום בראשון לציון); כאשר עניינו של אללו הוא הראשון שהגיע לכדי גזר דין) – הם חלק מתופעה, בעלת ממדים מדאיגים, של תקיפות מיניות כלפי קטינים במרחב האינטרנטי. זאת, תוך ניצול מרחב זה "לסיפוק דחפים ומאווים מיניים". לעמדת המדינה הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח הקושי הקיים באיתור ואכיפה נגד פעילות עבריינית מסוג זה.

12. יצוין כי בתום הדיון שנערך לפנינו, בגדרו חזרו באי-כוח הצדדים על עיקר טיעוניהם בכתב, הודענו לצדדים כי אנו סבורים שבנסיבות העניין, יש להותיר את העונש על כנו, ולמשוך את שני הערעורים. ברם, בא-כוח המדינה הודיע, לאחר שנועץ בממונים

עליו, כי המדינה עומדת על ערעורה, ובהתאם גם בא-כוחו של אללו הודיע שהוא עומד על ערעורו.

אשר על כן, אפנה עתה למלאכת ההכרעה.

דיון והכרעה

13. שוב אנו נדרשים לחומרה הגלומה בביצוע עבירות מין, הפגם החברתי והמוסרי שבהן, הנזקים שהן גורמות והצורך לבטא את הוקעתן. עבירות מין הן מהעבירות החמורות שבחוק העונשין, ולא בכדי. כך בכלל ועבירת האונס בפרט. זאת, משום שיש בעבירות מין משום חילול הגוף וכבוד האדם, הפשטת אדם מאנושיותו ותרוכב האוטונומיה שלו. עבריינין מין משתמש בזולתו ככלי לסיפוק צרכיו ויצריו המיניים; הוא הופך אותו מסובייקט לאובייקט שתכלית קיומו מתמצית בריצוי צרכיו (ראו והשוו לעמדתי בפרשות אחרות: ע"פ 6934/21 פלוני נ' מדינת ישראל (30.06.2022); ע"פ 7880/19 רפפורט נ' מדינת ישראל (02.08.2022); ע"פ 1526/21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.08.2022); ע"פ 2647/21 פלוני נ' מדינת ישראל (21.08.2022); ע"פ 6038/21 פלוני נ' מדינת ישראל (05.01.2023)). במקרים רבים, בפרט במקרים בהם מעורבים קטינים, הפגיעות המיניות מובילות לצלקות עמוקות בנפש, אשר מוצאות ביטוי בפגיעה בתפקוד השוטף במסגרות החיים השונות – החברתית והאישית, ובהמשך הדרך גם במסגרות המקצועיות והזוגיות (ע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.07.2012)). אשר על כן, ברי כי על העונש שנגזר בעבירות מין בכלל, לרבות עבירות-מין אינטרנטיות ואונס מרחוק בפרט (או ביתר דיוק, גרם אונס) – לשקף את הסלידה ממעשים אלו, ואת הוקעתם של המעשים והעושים, תוך שליחת מסר מרתיע ליחיד ולרבים (ע"פ 4537/20 פלוני נ' מדינת ישראל (16.01.2014)). בית משפט זה גם השמיע עמדתו, בין היתר בע"פ 6391/20 מדינת ישראל נ' בטיטו (01.08.2021) (להלן: עניין בטיטו), בנוגע לעבריינות-מין באינטרנט, באופן ברור וצלול:

"שומה לחזור ולהתריע מפני העבריינות הנדונה כאן, עבריינות-מין במעבה האינטרנט. בקלות בלתי-נסבלת, בחסות האנונימיות, ובזמינות המתאפשרת ברשת האינטרנט ובחדרי הצ'אט, יוצרים עברייני-מין קשרים, גם עם קטינים וקטינות שדעתם קלה, אישיותם עדיין לא מגובשת, והם ניתנים להשפעה בקלות. עברייני-המין, מונעים מרצון לסיפוק מיני, מפעילים מניפולציות כלפי אותם קטינים וקטינות, משכנעים אותם לשתף פעולה, לבצע בעצמם מעשים מיניים, להפיץ תמונות עירום, וכיוצא באלה מרעין בישין. [...] צריך להחליף חושים ולעשות מעשה לצורך טיפול ב'מכת מדינה' זו. במה שנוגע לבית המשפט – עלינו להחמיר בענישה על עברייני-מין וירטואליים; למען יראו וייראו. הענישה

צריכה לבטא את הסלידה מן המעשים הללו, את פגיעתם הרעה, ואת הצורך במעטפת של הגנה על קטינים ברשת האינטרנט".

14. בענייננו אנו, לאחר עיון בגזר הדין שניתן בבית המשפט המחוזי, בחינת נימוקי הערעורים ושקילת טענות באי-כוח הצדדים בדיון שקיימנו, כמו גם המלצת שירות המבחן בכתב ובעל-פה, באתי לכלל מסקנה ולא בלי היסוס, כי דין שני הערעורים – להידחות. וזאת, נוכח נסיבות המקרה ולאור ההלכה המושרשת לפיה ערכאת הערעור לא תתערב בעונש שהוטל על-ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים של סטייה קיצונית ממדיניות הענישה במקרים דומים, או כאשר מדובר בטעות מהותית שנפלה בגזר הדין (ע"פ 4815/13 מדינת ישראל נ' אלעוקבי, פסקה 10 וההפניות שם (01.01.2014)).

על-אף שאט הנפש שמקרה זה מעורר, סבורני כי הוא לא בא בקהלם של מקרים חריגים אלו.

15. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת מתחם העונש הוא עיקרון ההלימה, שמשמעותו "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40 ב לחוק העונשין); וכי בעת קביעת המתחם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). במקרה דנן האיזון שנערך בין מכלול השיקולים הנדרשים – נערך כדבעי; והתוצאה – איננה חריגה באופן קיצוני המצדיק את התערבותנו כערכאת ערעור (ראו והשוו, לדוגמה, לעונש שנקבע בעניין בטיטו אחרי התערבות בית משפט זה). בצד האמור אודה ולא אכחד, כי בערעורים שלפנינו עמדה מסכת מסועפת של שיקולים אנושיים, עונשיים וטכנולוגיים, לכאן ולכאן, שכל אחד ואחד, גם כשהוא עומד לבדו, כבד ונכבד הוא. מלאכת השקלול ביניהם טרדה מנוחתו ולמקרא גזר הדין מושא הערעורים – דומה כי לכך היו שותפים גם שופטי בית המשפט המחוזי, בבואם לגזור את דינו של אללו.

כך, יש לשוות לנגד עיננו, מצד אחד, את מכלול השיקולים לקולא, שפורטו לעיל, אך בפרט מצבו הבריאותי של אללו, המצטרף לחוות הדעת שניתנו בענייניו והמלצות שירות המבחן. שיקולים אלו היוו, את הטעמים המיוחדים לקביעת רף תחתון נמוך מהעונש המזערי שנקבע לעבירת האינוס, שחל גם ביחס לניסיון לאינוס (ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (03.12.2015)). מנגד, אין לשכוח כי לא מדובר במקרה ספורדי, אלא בפרשה שנפרסה על פני כעשרה ימים, במהלכה אללו קיים שיחות חוזרות ונשנות תחת זהויות שונות, עם סוכנת שהציגה עצמה כקטינה בת 12 – למימוש מאווייו המיניים. כאשר מפעם לפעם מעשיו הסלימו. במכלול הדברים, תמים דעים אני עם בית

משפט קמא כי על עבירות כגון דא ככלל – יש להשית עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בנוסף, יש לתת את הדעת לעובדה שאמנם מדובר בעבירות ניסיון כלפי סוכנת משטרתית ואין נפגעת עבירה ב'פועל', אך כפי שכבר נפסק העיקר הוא שהנאשם "קיים במעשיו את כל יסודות ניסיון העבירה", וכן את העובדה ש"ראוי להכיר בחשיבות פעילויות משטרתיות מעין אלה. אכן, בפועל לא בוצעו מעשים מיניים בנפגעת עבירה ולא נגרם נזק, אך המטרה המרכזית היא למנוע מראש ביצוע עבירות מעין אלה, ובמיוחד נכונים הדברים ביחס לעבירות שקשה לגלותן בעת ביצוען" (ע"פ 4537/20 הל"י נ' מדינת ישראל (14.09.2021)).

משכך, בענייננו, אלמלא המלצת שירות המבחן, תסקיר הערכת המסוכנות המינית והתייעוד על אודות מצבו הבריאותי הירוד, ובכללו האירוע המוחי שעבר בחודש ספטמבר 2021 – הייתי מציע להחמיר, במידה מה, ותחת המגבלות שלוקחת על עצמה ערכאת הערעור בהקשר זה, בעונשו של אללו. אולם לא אלה פני הדברים.

16. אשר על כן, לו תשמע דעתי נדחה את שני הערעורים.

ש ו פ ט

השופט י' אלרון:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט י' כשר:

אני מסכים.

שופט

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט ח' כבוב.

מר אללו יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר הדירים ביום 22.02.2023 עד לשעה 10:00,
כשברשותו תעודת זהות. עליו לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם,
עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 074-7831077, 074-7831078.

ניתן היום, כ"ט בטבת התשפ"ג (22.1.2023).

שופט

שופט

שופט